

GAZETA TRANSILVANIEI

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 8 flor., pe trei luni 3 flor.
România și strălăutate:
Pe unu an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorile nefranate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.

N° 268.

Sâmbătă, 5 (17) Decembrie.

1887.

Brașov, 4 Decembrie 1887.

Situațiunea s'a înăsprițu.

Așa ne spune o telegramă din Viena, ce am primit-o ați dela biroul de corespondență.

Cauza acestei înăspriți sunt nouă măsuri militare, ce le-a luat Rusia și pe cari le anunță într'un articol diarul oficial militar din Petersburg „Ruski Invalid”.

Pentru puterile cari s'au aliat în scop, se dice, de a susține pacea, adică pentru Germania, Austro-Ungaria și Italia — ne spune mai departe telegrama noastră din Viena — se ivește acum necesitatea de a lua contra-măsuri mai energice și de a nu se mai mărgini la măsurile pregătitoare.

Decă această afirmare se face în urma unei inspirații primite dela guvern — și în cazul de față credem că așa este — atunci în adevăr trebuie să se fi înăsprițu foarte tare situațiunea.

Până acum se spera în Viena, că hotărîrea luată de marele consiliu militar de acolo, ca să nu se trimetă deocamdată trupe în Galiția, va îndemna pe guvernul rusesc de a sista și el din parte și trimiterea de trupe în Polonia rusescă. Acum deodată vine „Ruski Invalid” și anunță nouă ordine de concentrare.

Nu cunoștem încă cuprinsul articolului acestui diaru militar rusesc, dar nu mai încapem încoșă, că nouă măsuri militare, ce le anunță, privesc înmulțirea corpurilor de armată la granița austro-germană, căci altfel nu ne-am putea explica necesitatea ce se accentuează, ca puterile aliate să ia măsuri mai energice militare.

Diarele prusiane nu încetă de a alarma pe Austriaci, descriindu-le ca foarte seriose mișcările de trupe rusești și îndemnându-i mereu a se pune cu totă energia în stare de apărare și a nu sta cu mâinile în sinu. „Börsen-Courier” de alaltaer declară, că pregătirile rusești sunt curate pregătiri de război și că nu 120,000 omeni, ci 210,000 omeni sunt deja concentrați în Polonia rusescă.

Bătătorii la ochi este, că acum și organele ministerului de externe din Viena au început a secunda foile din Germania în ceea ce privesc afirmarea, că situațiunea militară pretinde ca monarhia noastră să și înmulțescă forțele sale militare în Galiția.

„Fremdenblatt” dela 14 l. c. vorbindu despre situațiunea din afară, dice că raporturile diplomatice ale împărăției habsburgice cu Rusia sunt amicabile și că situațiunea politică nu eschide nicidecum posibilitatea unei pacifice rezolvări a greutăților esistente, dar nu totu așa de satisfăcătoare este situațiunea militară, ci ea trebuie din contră să deștepte seriose îngrijiri.

Organul contelui Kalnoky arată mai departe, că trupele rusești se înmulțesc mereu în cercul militar al Varșoviei și dice că aceste concentrări rusești vor sili în cele din urmă și pe Austria de a și înmulți contingentul trupelor în provinciile mărginașe. În fine vorbindu de aliați, cari asemenea au interesu ca să vedă pe monarhia noastră pregătită contra oricărui pericol, dice, că guvernul își va da totă silișta de a susține bunele relații politice cu Rusia, dar își este totodată conșciu de datoria, de a veghia, ca pentru cazul când stăruințele sale n'ar fi încoronate de succes, situațiunea militară a monarhiei să nu ajungă a fi dela început mai nefavorabilă pentru ea.

Cu alte cuvinte „Fremdenblatt,” cel inspirat de contele Kalnoky, e de părere, că și Austria va trebui să concentreze trupe în Galiția, ca să se restabilească echilibrul militar dintre ambele state la graniță, echilibru pe care mai alesu foile prusiane îl găseseră ați alterat în defavorul Austriei.

Pe când diarele oficiale din Germania și Austria pregătesc, astfel opiniunea publică pentru „măsurile energice,” ce este în ajun a le lua guvernul din Viena, diarele centraliste germane din Viena în frunte cu „Neue freie Presse” nu vor să credă în război, pentru că nu potu descoperi nici o cauză, care ar motiva acum un război cu Rusia și sunt de părere, că printr'un zel prea mare în luarea de contra-măsuri „energice” militare s'ar compromite numai siliștele pentru susținerea păcii, fără a se mări tăria de apărare a monarhiei.

Este interesantă această aparițiune și ciudat lucru este, că de o parte organul ministerului de externe din Viena impută rumitelor foi vieneze prea mare optimism în aprecierea situațiunei, de altă parte organul guvernului ungheresc „Pester Lloyd” le impută că dovedesc frică și slăbiciune.

„Cetim în foi austriace” — scrie „Pester Lloyd” — „un pater peccavi” formalu la adresa țarului, escusări, că noi n'am întreprinsu niciodată nimic, ce ar pute să măhnescă pe Rusia, nimic, ce nu ar aproba Germania, că într'un cuvânt suntem foarte bravi și vom fi bravi și de aci încolo.”

Foia ungherescă nu găsește motivu pentru o asemenea atitudine descurajată, se încercă a dovedi cătu de greu fi va fi Rusiei de a și mobiliza trupele sale, pe când Austro-Ungaria în 14 zile își poate mobiliza toate forțele sale armate. Mai are mare încredere și în „geniul” contelui Andrassy, care, după e a echiamat să scape monarhia din pericolu, și după ce face o asemănare între forțele nesuficiente militare, de cari a dispus contra Rusiei la 1812 Napoleon I, și între forțele de cari dispune ați monarhia noastră, forțe superioare celor rusești în ce privesc infanteria, trupele tehnice și intendența, încheie cu următoarele cuvinte: „Rusia nici pe departe nu e acel stat, care se ne potă insufla frică — der veți bine, amu trebui să avem curaj!”

Aceste s'au scris înainte de a se semnala situațiunea ca „înăspriță.” Acum lucrurile se schimbă și faptele vor vorbi. În curându se va dovedi decă este basată seu nu afirmarea organelor inspirate ale ministerului de externe, că relațiunile politice ale monarhiei noastre cu Rusia sunt bune; se va dovedi decă nu cumva situațiunea militară încordată va altera și situațiunea politică.

Francia și Germania.

Frontiera germană de către Francia e ocupată actualmente de următoarele trupe: în dreapta, pe cursul de mijloc al riului Mosela, a 16-a diviziune a corpului al 8-lea de armată; spre stânga, în fața Belfortului, a 29 diviziune din al 14-lea corp; în dosul ei e întreg restul corpului și divizia Palatinatului. — Afară de forțele acestea e, între Metz și Strassburg, întreg corpul al 15-lea. Efectivul total al acestor trupe se compune din 86,700 omeni, 15,000 de cai și 330 tunuri cu caii lor.

Până acum trei luni de zile, Francia nu opunea, la frontierele sale, acestor trupe unu efectiv egal. Actualu ministru de război a reparat această diferență. El a sporit trupele dela frontarii cu 20,000 de omeni, între cari 3 regimente de cavalerie. A adăugat pe urmă corpului al 6-la detașamente însemnate din corpurile al 3-lea și 7-lea; toate aceste trupe sunt în stare de a intra în campanie. Totalul lor e de 90,000 de omeni, cu 400 de tunuri.

Scrisore de aderință adresată generalului Traianu Doda.

Domnule Generalu!

Enunțaiunile Ilustrității Tale, cuprinse în scrisoreea din 10 Octomvre a. c., adresată preșe-

dintelui camerei deputaților, alegătorii partidului național român din cercul electoralu Abrud-Roșia-Corna le-au considerat la prima ivire ca adevărata oglindă în carea se vede apriat falsificarea dreptului public al țerei prin cerurile conducătoare. Au considerat alegătorii acestui colegiu bărbătesca, demna și prudenta ținută a Ilustrității Tale de o victorie strălucită a întregii națiuni, pre carea de astă dată ai reprezentat-o, și totu odată dreptu punctu de mănecare pentru viitoarea conduită politică a tuturor Românilor din Transilvania, Ungaria și Bănățu; pentru că acelea involvă adevărutul patriotismu, și adevărata iubire de patriă, tron și națiune.

Primesce Ilustre Generale pentru această bravă și patriotică ținută sincerile noastre felicitări și unanima noastră declarațiune de aderință.

Să trăesci la mulți ani Ilustre Eroșe!

Din ședința comitetului electoralu a alegătorilor partidului național român din Abrud-Roșia-Corna, ținută în 11 Decemvre 1887. A. Filipu, preș. club. naț. A. Popiu, secret. club. elect.

Regele Milanu și Scupcina.

Regele Milanu al Serbiei primindu Scupcina (camera) în corpore cu răspunsul la mesagiul tronului, a adresat o vorbire către ministri și deputați, din care reproducem din „Correspondance de l'Est” următoarele:

Decă aș fi primitu adresa în forma în care voi ai să o compuneți, sunt deplin convins, că în 24 de ore acel stat vecin, care în cei din urmă șapte ani ne-a dat atâtea dovezi de cea mai sinceră amicitie, ne-ar fi pus întrebarea, că adevărat vrea corpul legiutor al Serbiei. Mai departe vreau să vă spun, pe față, că ați voit să puneți în adresă și astfel de lucruri, care vatamă drepturile coronei, de exemplu apnestierea unor omeni, cari au atințat contra regelui și a statului. Știați foarte bine, că numai eu suptu îndreptățit a acorda amnestia, și eu nu lasu să mi se scurteze drepturile. Așa și pasagiul despre cestiunea bisericescă. Ce avea să caute acela în adresă? Au am făcutu ce am pututu și mai multu nu factu cu nici un preț. Ce privesc guvernul meu de mai nainte, vă declaru pe față, că el a lucrat șapte ani întregi după ordinele mele espres și iau asupra mi pentru el deplina răspundere. De aceea vă provocu, să vă consacrați aca-cerilor interne, unei bune administrațiuni, unei sănătoșe politice financiare a țerii; în această lucrare mă veți ave totdeauna de cel mai fidel aliatu. Der în momentulu, în care atingeți lucruri, ce nu vreau să se atingă, mă veți constringe să disolvu Scupcina. Decă guvernulu va fi aplecatu a lucra după intențiunile mele, atunci pote guvern mai departe, er de nu, atunci ascrieti-vă d-vostre cauza, decă chemu unu guvern, care în ținare cu Scupcina e gata să țină sēmă de intențiunile mele. Eu stau pe tărumul constituțiunii, dela care nu mă abat nicu cu unu policaru, cu tôte că mărturisesc, că drepturile, ce în puterea constituției actuale le are corona, sunt prea mai, căci acelea stau către drepturile corporatiunei legiuitoare în raportu ca 3 la 1. Drepturile statului trebuie să fi împărțite între coronă și parlamentu, der cătu vreme acesta nu s'a făcutu în formă legală, eu factu usu de drepturile ce le am și nu cedezu nimic din ele.

Din această vorbire rezultă, că regele Milanu se află în conflictu cu guvernulu, cu Scupcina și cu poporațiunea țerii, care — precum se șie — a adus pe Ristici la putere și a alesu Scupcina actuală, fiindu făcute alegerile în cea mai deplină libertate. Mai rezultă că raporturile dintre Serbia și Austro-Ungaria s'au schimbatu cu totul în defavore monarhiei noastre, și că numai regele Milanu mai întreține raportulu de preinție. În astfelu de împrejurări, regele Milanu are o grea și amenințată pozițiune.

SCIRILE DILEI.

Cetim în „Foia bis. și scolast.“: „Eselența Sa Prea Sântitului Metropolit Dr. Ioan Vancea, însoțit de Dr. Alexandru Grama, profesor de teologie, a plecat în 11 Decembrie a. c. la Roma spre a participa la serbarea jubileului sacerdotului alți Summului Pontifice Leon XIII. În același timp călătorește la Roma și Ilustrisimii Domni Episcopi Michail Pavel, Victor Mihali și Ioan Szabo.“

—x—

Se scrie din Deva, că în afacerea alegerii de deputat alți Baiei de Crișiu a plecat în acest din urmă oraș deputatul dietal Zoltan însărcinat cu cercetarea. Avocatul Imets din Deva ca fost președinte electoral a fost citat pe ziua de 12 Decembrie n. la Baia de Crișiu. Avocatul Desseanu din Arad ca reprezentant alți contracandidatului Truța a plecat și el acolo. Din partea tribunalului din Deva e însărcinat cu cercetarea consilierul de tribunal Motu; își va face însă mai târziu ce-i dictează oficiul, deoarece abia acum a primit protocoalele; se dice că ar fi fost strămutat și abia au fost găsite la comitat. Așa e informat „Siéb. deutsch. Tgblt.“, căruia i se mai spune că Emil Koszperda fost adjunctul solgăbireșcă și George Beovic din Baia de Crișiu au fost condamnați de tribunal pe tru aștare la 3, respective 2 luni închisore de stat și 30 fl., respective 20 fl. amendă.

—x—

Din Bruxela se comunică, că generalul Brialmont a fost urgent invitat de guvernul român, să meargă imediat la Bucuresci și să inspecteze fortificațiunile.

—x—

Regele României a primit, din incidentul aniversării luării Plevnei, o telegramă de felicitare dela Marele principe Nicolae din Moscova, în care se comunică că corpul grenadirilor ruși, care a stat înaintea Plevnei sub comanda Regelui Carol, a bătut în sănătatea Maieștii Sale și a armatei române. Regele comunică oficerilor de față telegrama, ridică paharul și băt în sănătatea Marelui principe Nicolae.

—x—

Din Obad i se scrie „Luminătorului“, că în noaptea din 6 Decembrie a. c. nou, nescer reu-făcătorul au pătunsu pe ferestră în biserică română gr. or. de acolo și au dus cu carul cassa wertheimiană de feru închise, în care se aflau libele despre două mii florini depuse și trei sute florini bani gata. Inscințările și pașii judecătorești necesari s'au făcut numai decăt.

—x—

Reuniunea germană de cântări din locu va da Sambătă în 17 Decembrie n., în sala hotelului Nr. 1, o serată cu cântece (Liedertafel) sub conducerea d-lor Anton Brandner și Leopold Frank. Programul e destul de bogat și variat. Inceputul la 8 ore sêra.

—x—

La 24 Decembrie n. c. se vor elibera din toate stațiunile Transilvaniei ale căilor ferate ungare bilete pentru Budapesta și retour cu o reducere de 50%. Amărunt în această privință se dau peste câteva zile de cătră Biroul orașenesc de călători din locu.

In memoria lui Georgiu Angyel,

fost Consilier de Curte în pensie, repausat la 6 Dec. n. în etate de 81 de ani, la Săbeșiu.

Se duc bătrânii unul după altul, și rămân tinerii ca să ajungă pe bătrân.

Ce ne lasă ei după sine?

Unu gol?

Da, unu gol material, dăr nici de cum moral! Ne lasă ca exemple: unu devotament fără margini cătră împlinirea datorilor, și o învățată iubire și nedespărțită alipire cătră limba și naționalitatea din care au făcut parte.

Oh, decă le-ar ști preții aceste în deajunsu cei rămași în viață, mai alesu tinerii, noștenitorii bătrânilor.

Unul dintre acei bătrân, devotatu funcțiunei sale și iubitor de limba și naționalitatea sa a fost și repausatul bătrân Georgiu Angyel.

Și, decă el n'a făcutu șgomot în viață cu simțimintele sale, naționale, lucru care i s'a imputat de multe ori, cauza a fost, că era modest, blând, blajin și cugetător; nu-i plăcea șgomotul și ostentațiunea.

Însă cei ce l'au cunoscut mai de aproape, pot mărturisi în cuget curat despre simțimintele lui nobile și curat naționale.

N'am de scopu a descrie întreaga viață a repausatului, pentru că nu am date la mână.

De mai multu ca unu pătrar de seculu mă afl depărtat de densus.

Vor fi pôte alți mai apropiați dintre amici, rude șeu cunoscuți, și mai în stare ca să o facă acêta.

Eu însemn aci puține cătu știu și căte am putut păstra în memoriă din viața cea lungă și activă a repausatului.

Acêta o fac fără date sigure; din venerațiune ce am avut cătră repausatul, și din pietate ce am cătră memoria lui. Și mai vîrtos, ca să dau îndemn altora, carl avîndu datele necesare a mână, să-i descrie biografia.

Georgiu Angyel (șeu Angyal) s'a născut, după cum arată anunțul morții sale, la an. 1806, în orașul Zlagna din munții apuseni.

Tatăl șeu, teologu dela universitatea din Lemberg, a fost preot român unit și profesor la gimnaziul catolic din Zlagna, care gimnaziu ardîndu la 1848, nu s'a mai restaurat de atunci.

Tînerul Georgiu și a făcutu studiile gimnasiale în orașul șeu natal, cu succesu escelent. După aceea studiile filosofice și juridice la academia de drepturi din Cluș, cu același succesu.

Apoi a fost trimis la Academia montanistică din Șemnitz, în nordul Ungariei, academiă germană și foră celebră p'atunci, cu scopu ca să se prepare din științele montanistice (băiesesc) pentru cariera ce avea să o îmbrățișeze. Acolo, fiind printre eminenti, a obținut unu stipendiu de alu statului.

După terminarea studiilor montanistice a fost aplicat în funcțiune la Aședămintele erariale din Zlagna, unde a funcționat înaintîndu după meritu din grad în grad, până la fatalul an 1848.

În timpul acesta se căsătoru cu d-șora Grünwald, fica unei vîduve farmacistice din Zlagna. Acêta căsătoriă însă nu fu fericită, pentru că după unu timp de 3 șeu 4 ani se despărțiră, dăr nu de tot, ci numai de conviețuire „a thoro et mensa“, fiindcă cununia se făcuse după ritul catolic, de care se ținea mirăsa. Apoi știut este, că la catolici nu se pot despărți căsătoriții decăt numai de locuință; afară de Francia, unde-i desparte legea civilă.

De aceea repausatul a trebuit, după decisiunea consistoriului rom. cat. din Alba-Iulia, să dea intertențiune fōstei sale soție în totă viața ei destrăbălăta, și aceea creșea după cum creșea salariul bărbatului șeu.

Arđîndu orașul Zlagna împreună cu aședămintele

erariale în 1848, Angyel s'a retras mai întăiu la Abrud, după aceea la Alba-Iulia și mai târziu la Sibiu, unde a funcționat în cele erariale.

După stingerea revoluțiunei, la 1849, a fost trimis la Zlagna ca să adune resturile devastațiunei aședămintelor, să organizeze și începă regulata lor funcționare.

În timpul absolutismului nemțesc a fost aplicat la guvernul țerei în sfera montanistică erarială. Er în timpul provisorului lui Schmerling a fost numit consilier în guvernul țerei, mutat din Sibiu la Clușiu.

Sub ministeriul unguresc a fost pensionat, împreună cu alți consilieri guverniali și funcționari mai înalți români. Densus însă își făcuse ani servițiului și avuse dreptul la pensiunea întreagă.

Ca pensionar a stat vre-o doi ani în Viena. Părîndu-i-se prea scumpu traiul de acolo, de altă parte dorînd a-și petrece zilele mai cu liniște în patrie, s'a tras pe la anul 1874 la Șeșeș, unde avea o nepoată măritată după judele Paraschiv, om simpatice, pe care l'a iubit repausatul până la finele vieții sale.

Repausatul a fost unu funcționar activ și zelos, credincios statului, căruia a servit în modul cel mai conștient.

Român bun, patriot adevărat, om talentat cunoscea perfect limbile țerei, plus limba latină pe care o mînuia cu esactitate, înțelegea bine și limba franceză.

Om datat a nu sta în neactivitate, ca pensionar încă de a pururea cetia ori scria.

În anii mai din urmă nu-și prea părăsi odaia în care locuia, și ocupat cu cetitul slăbindu din zi în zi, se stinse ca o luminare.

Fia-i țerina ușoră și memoria binecuvîntată!

O cucerime din depărtare.

„Comitatul de modelu“

„Ellenzek“ dela 14 Decembrie n. aduce câteva probe pentru a dovedi, că nu înzadar i s'a dat comitatului lui Banffy-pașa numele de comitat de „modelu“, căci în adevăr așa este. Banffy este comisar regesc și i s'a dat lui pe veciă șpanatul a două comitate mari, alcătuite din patru comitate de mai înainte. Nu-i lipsese dăr nici autoritatea și nici puterea de minun făcătoare.

Una din minunile mai nouș ale lui Banffy-pașa este, după cum dovedesce „Ellenzek“, facerea din nimic a căiei ferate pentru „fericirea“ supușilor șei. Nu erau bani de unde să se facă acêta cale, dăr „marele“ Banffy a dat odată cu piciorul în pământ, a dîș unu „fiat“ și calea ferată s'a făcut. Ca multe alte instituții ale „gloriosului“ pașă, așa și acêta revărsă asupra poporului credincios mulțime „de folose practice“, pe carl „Ellenzek“ le enumeră în următoarele: Valea Someșului, pe care atât de falnicu circulă noulu tren, geme de mulțimea restanțelor acțiunilor nesolvite: acționarii sînt puși sub execuție; ei nu au ce-i drept de cătu unu singur folos de tren, dăr și acesta le este peste cap de ajuns: folosul lor este acela, că astăci eșecutorii pot mai repede percurge delu unu sat în altul.

Apoi este adevărat că acționarii dividende până acuma nu au căpătat, dăr nu face nimic, căce la timpul șeu au căpătat cel puținu promisiunea că li-se vor da dividende. Apoi cine nu se mulțumesc cu puținu, nici cu multu nu se mulțumesc. Speranța pentru om este o tortură, și pentru ca „fericitorul“ de popore Banffy să mîntușcă pe supușii șei de acêta tortură, și-a pus deja de gându ca să consacre dividende

FOILETONU.

Drumont despre Români.

În literatura noastră este o rară aparițiune, decă o carte se tipăresc în a treia, a patra edițiune.

Nu este însă totu așa la națiunile mai mari și mai culte, nu mai alesu la Francezi.

Așa opul despre care am să vorbesc este o încercare — „Essai“ — din istoria contemporană, elu se ocupă cu Jidovii din Francia.

Cu toate acestea din luna lui Decembrie 1885 până în primăvera trecută a ajunsu peste o sută douăzeci de edițiuni. Exemplarul, ce e la mine, e de ediția a nouăzeci și una.

„La France Juive“ de Eduard Drumont*) — căci despre acêta e vorba—prin trecerea sa cea mare arată, că se ocupă cu o cestiune de actualitate, cu influința potentă a plutocrației jidovesci, și mai arată că la Francezi nu numai literatura realistă, d. e. romanele lui Zola, ci și cărțile serioșe încă sînt căutate.

Afară de capitulu I, unde face o comparațiune între Semiți și Arianți, și dă o caracterizare în generală a Jidovului, totu opul tractează influința Jidovilor a-

supra vieții politice-sociale din Francia, începîndu dela anul 353 d. Chr. până în zilele noastre. Digresiunile, ce le face, sînt mai multu șeu mai puținu în legătură cu referințele din Francia.

În una din aceste digresiuni se ocupă și cu Români din regat, precum urmază:

*

La pag. 450 t. I. vorbesc despre congresul din Berlin, la care din partea Francei a luat parte ministrul afacerilor străine Waddington. — Acestu Waddington n'a fost privit cu ochi bun de adevărații patrioți francezi, pentru că era Englez și pentru că era în servițiul Jidovilor. În congresul din Berlin încă a jucat unu rol trist în privința asta. Etă pentru ce îl creștează Drumont.

Încăt pentru Francia — dice Drumont — Waddington nu reclamă altceva, decăt emanciparea Jidovilor din România.

Despre România — precum și despre Germania — vom vorbi în proximu nostru volum „d'Europe juive“; deastădată nu ne ocupăm cu întrebarea, că ce are ca comunu cu Francia.

Orice ar minți presa jidovescă, totu suntem cătu de puținu în curentu cu situațiunea acestei țeri, România.

Bravi, artiști, ospitali, Români, carl se trag dela

vechii coloni ai lui Traian, amintesc adeseori cu predilecțiune, că însuși numele lor constată strânsa consăngenitate cu fii bătranei Rome.

Și într'adevăr numai sub Aurelianu fu constrînsă Roma a lăsa Barbarilor Dacia, și în locu de Dacia montană a substitui pe celălaltu mal al Dunării Dacia ripensis.

Noi nu ne vom uia așa ușor ca și împăratul „rămasu bunu“ definitiv dela acêta populațiune română eroică din Dacia Traiană, — așa scrie la acestu subiect Victor Duruy. — Vrednică de origine sa și de aceea, ce i-o-au dat cele dintăiu cetăți ale sale, ea a jucat în Carpați rolul lui Pelagiu și alu soților șei în Austria, bătîndu-și jocu din înălțimea fortărețelor inexpugnabile de orice invasiune, recăștigăndu pasu de pasu terenul pierdut, în vreme ce invasiunile s'au trasu spre mēdăși și spre apus, și reconstituind după șesprezece veacuri de lupte, o Italiă nouă, Tera romănescă, pe alu cărei popor de rasă latină îl salută presentele în rangul națiunilor libere.

Tipul italianu a căpătat la Români unu felu de grație orientală bărbătescă și poetică în același timp, lor le place a căta sêra la strălucirea stelelor acele melodii originale, alu căroru ritmu bizaru își rămâne în urechea fermecată. Ei ar fi cu unu cuvîntu perfectu fericiti, ca și Francezii, decă n'ar exista Jidovii.

*) Două tomuri à 600 pagine. Paris C. Marpon & E. Flammarion éditeurs. 26 Rue Racine, près l'Odéon.

dele acționarilor pentru un scop sfânt filantropic; ba mai mult: „puternicul“ fișpan, precum presimte „Ellenzék“, va lua dispoziția să despoe cu desvîrșire pe acționari de dreptul de proprietate al acționarilor lor.

Până nu era trenul, era rău; după ce s'a făcut trenul este mult mai rău. Apoi se dăcă cineva, că comitatul lui Banffy-pașa nu e de model?

A mai făcut fișpanul Banffy un teatru permanent în Deșiu, despre care scim că s'a ridicat prin repartiții forțate pe poporul românesc. „Ellenzék“ dăcă, că publicul din afară privește cu desfătare la frumusețea edificiului al teatruului, dăcă ce se petrece înăuntrul edificiului, acesta nu-l interesează; directorii teatrului dau faliment unu după altu, musele s'au îmbrăcat în dolii și li-au întors spatele bieților actori.

Până nu era acest teatru, era rău; s'a făcut teatru și răul s'a duplicat. Nu e acesta oră comitat de model?

In fine a mai înscenat fișpanul Banffy și o expoziție în metropola Deșiu. A durat această expoziție o săptămână, dăcă s'a sfârșit cu un deficit mult mai lung decât o săptămână. Fișpanul a dat ordin poporului din comitat să plătească deficitul făcut de „domni“; dăcă de unde să-l plătească, dăcă tot ce aveau a fost consumat de progresele spre modernitate? — Dăcă de ce trebă sunt judecătorii r. și executorii? intră „Ellenzék“. Acum — continuă el — aceștia garnisesc „gloria“ prevădută a expoziției cu sunetul tobei executorilor și averea sârmanilor proprietari din comitat emigrează în mâinile acelora, car dau mai mult pentru ea.

Urmarea unei glorie de o săptămână este sporirea din și în și a mulțimei necasurilor. Svonul gloriei s'a prefăcut în svonul tobei. Cu adevărat, frumoasă musică urmăresce înaintarea spre progresu a poporului din acest comitat de model. Pot fi mângăiate!

După cele spuse de „Ellenzék“, nu mai e nevoie și de alte comentarii.

Răspunsul camerei române la mesagiul tronului.

Cetim în „Monitorul oficial“ din București:

Marți, 1 Decembrie, la orele 11 dimineața, M. S. Regele, în prezența D-ilor miniștri și încongiurat de Casa Sa, a primit în sala Tronului, cu solemnitatea obișnuită, biroul și comisiunea Senatului, înărcinată a prezenta M. S. Regelui adresa de răspuns la Mesagiul Tronului. D. Dimitrie Ghika, președintele Senatului, a dat cetire următoarei adrese:

Sire! Senatul României se simte în totdeauna fericit de a răspunde la apelul Tronului și de a aduce Maiestăților Văstre omagiul simțimentelor de iubire și devotament ale țerei întregi.

Cu o viață mulțumire am primit, Sire, încredințarea dată de guvernul Maiestății Tale că relațiile Statului român cu Puterile străine sunt satisfăcătoare, că o politică înțeleptă și patriotică a întărit și mai mult credința acelor Puteri că România este un element de ordine și de progres în orientul Europei.

Inaugurarea unui nou regim economic și stăruințele ce depune guvernul Maiestății Tale pentru a încheia cu Puterile străine tratate de comerț, basate pe interesul dezvoltării comerțului și industriei naționale, răspund la o trebuință simțită de țera întregă, de aceea cu încrederea în viitorul salutăm acum semnarea unui tratat de comerț și cu imperiul otoman.

De asemenea Senatul se va grăbi a se ocupa cu

lucrările ce sunt menite a fixa într'un mod statornic fruntaria dintre România și Austro-Ungaria.

Senatul vede cu fericire, Sire, că organizarea forțelor noastre de apărare urmărește o dezvoltare progresivă sub conducerea luminată și plină de solicitudine a Maiestății Tale.

In domeniul lucrărilor publice România a luat în acest din urmă an o deosebită dezvoltare și totul face a spera că, urmând impulsivitatea dată, un însemnat progres se va realiza cu completarea rețelei căilor noastre ferate, cu lucrarea podului peste Dunăre, a portului Constanței și a celorlalte mari lucrări care sunt în curs de executare.

Tote acestea, Sire, dănd o mare dezvoltare activității naționale, grația legilor de interes economic și financiar ce s'au votat, grația creării diferitelor instituții menite a spori și a dezvolta sorgințele avuției, creditul nostru public este bine întemeiat în lăuntru și în afară.

In ordinul judecătoresc diferitele măsuri ce s'au luat în sesiunile precedente au introdus îmbunătățiri însemnate. A venit însă timpul de a se constitui magistratura română pe baze mai puternice pentru a fi deapaurarea la nivelul stărei de progres ce s'a realizat; de aceea Senatul a salutat cu bucurie reforma judecătorească care are să vină în desbaterile sale în cursul acestei sesiuni.

In școlă progresul se vede pe și ce merge. Alături cu acest progres edificii destinate învățământului public au început a se ridica multe în sate ca și în orașe.

Senatul nu va lipsi de a depune totă stăruința pentru îndeplinirea reformei instrucției publice, legea din anul 1864 ne mai răspundând la trebuințele de ași.

Sire! Țera vede și simte că fă-care an al domniei Majestății Tale adaugă partea sa la consolidarea statului român, la dezvoltarea morală și economică a poporului; țera vede și simte că buna stare a populației rurale a atras în totdeauna părintesca îngrijire a Majestății Tale.

Insufletit de un simțiment profund de încredere în viitor, Senatul, ajuns acum la a patra sesiune a legislaturii sale, se simte fericit că i-a fost dat a aduce pētra sa la înălțarea edificiului național. Trimis aici de sufragiul liber și sincer al poporului român în urma revizuirii constituției și legii electorale, acei dintre noi, car vom eși în urma preinoirii parțiale, prevădută de constituție, ne vom întorci în sinul poporului cu credința că ne-am îndeplinit datoria dănd guvernului Majestății Tale un concurs conșcincios și cu credința că progresele realizate vor rămâne și se vor dezvolta.

Revizuirea constituției și noua lege electorală așezând statul român pe baze temeinice, nimeni nu va mai pute face ca curențul progresului să dea înapoi, nimeni nu va mai pute fi îngăduit a sili garanțiile constituționale ce țera și-a dat și nimeni nu va pute cerca să se atingă câtuși de puțin de temelia statului: Dinastia.

Poporul român, sciind a înfrēna ambițiunile personale și pasiunile momentului, strins unit împrejurul Tronului, va urma cu hotărēre și cu țarie tot înainte pe calea legalității constituționale, pe calea patriotismului luminat.

Să trăiesc Sire! Să trăiască M. S. Regina!

M. S. Regele a răspuns:

Domnule președinte! Domnilor sen tori! Simțimentele ce exprimați astăzi pentru Regina și pentru Mine cu atăta căldură sunt o noua dovadă că poporul român a răspuns lotdeuna la iubirea și la încheierea ce am avut într'ensul.

Înțelegerea statornică ce a existat între corpurile legiuitoare și guvernul Meu sunt o dovadă că țera simte că numai prin exercițiul pacinic al libertăților constituționale și prin respectul legilor vom asigura dezvoltarea și întărirea Statului român.

Vă mulțumim, Regina și Eu, de simțimentele de iubire și de devotament ale Senatului, și fiți totdeauna

încredințați că tote gândurile și cugetările Noștre sunt necurmat devotate iubitei noastre României.

Mulțămia publică. Pentru biblioteca noastră dela școlă română confes. din Șomcuta-mare am mai primit gratuit următoarele opuri:

1. Dela autorul, d. V. Gr. Borgovan prof. prep. în Gherla: a) Antea, a doua și a treia carte de aritmetică pentru școlile populare române; b) Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români; c) Raportul lui Avram Iancu; d) Stupăritul de Ioan Costin.

2. Dela D. Augustin Paul, teolog de Pesta: a) Rătăcirile lui Odiseu, traduse în versuri de Sim. P. Simon; b) Lira mea, poezii de Iosif Vulcan; c) Secretele a trei nopți, roman după Frankstein — de Pămlu Grapini, edițiunea Am. Familiei în Gherla; d) Cărțile sătenului român, anul 1876; e) Higiena, de Dr. Vasiciu anul 1878; f) Iscarioth tragedia, 5 felvonásban irta Váradi Antal.

3. Dela D. Ioan Boeriu învățător al școlii confes. din Gherla: a) Resultatul filosofiei, traducere prelucrată de Ioan Papiu; b) Biografia Sf. Ioan Chrisostom de G. Pasca; c) Cartea Sf. Ioan Chrisostom despre preoți, tradusă de Ioan Papiu; d) Cultura frăgarilor și vermi de mătase de P. Gönczy.

Primesc deci on. d ni donatori mulțămia noastră publică ce le exprimăm și pe această cale, pentru prinosul adus pe altariul culturii naționale a poporului român din opidul Șomcuta-mare și juru, la care scopu numai așa vom ajunge rezultatul dorit, dăcă ne vor sprigini și alți Români buni de inimă. Lucrul e început, ne sugăm dăcă a nu fi dat uitării. Or, ce scrieri și opșore, mai cu sēmă de cele menite pentru poporul român, valorează mult spre împedecarea periculelor ce ne stau în calea lății culturii naționale în poporul din părțile acestea*).

Șomcuta mare, la 6 Decembrie 1887.

Eli Popă,
înv. și not. sen. școl. confes.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

VIENA, 16 Decembrie. — In urma articolului din „Ruski Invalid“, care vestese nouă măsuri militare, situațiunea s'a înăsprit. Pentru puterile păcii s'a ivit necesitatea d'a nu mai rămānea numai pe lāndă măsuri pregătitoare.

PARISU. 16 Decembrie — Camera a primit favorabil declarațiunea cabinetului, a încuviințat îndemnitaea, după ce cabinetul n'a putut cesiunea de încredere.

DIVERSE.

Morții dela Waterloo. — Colonia engleză din Belgia a decis să transporte la cimitirul d'Evere resturile ofițerilor și soldaților englez căduți în lupta memorabilă dela Waterloo. Inițiativa întreprinderii a luat o lădu Vivian, ministrul plenipotențiar al Britaniei-Mari la Bruxela. Se va ridica la Evere un monument, care va costa cincideci de mii de franci. Guvernul englez s'a angajat să verse a patra parte din suma această; ce mai trebuie până la acoperire se va strage printru subscripțiune publică, la care colonia engleză din Bruxela va participa cu zece mii de lei.

*) Apelăm și din partea noastră la publicul român să contribuie, care cu câtu pōte, la înființarea bibliotecilor populare, care au o menire din cele mai binefăcătoare. — Red.

Editor și Redactor responsabil Dr. Aurel Muresianu.

Jidovul aici nu constituie o bōlă fixă, o baltă mai mult or mai puțin estinsă, mai mult or mai puțin infectă, ci este un fel de scurgere perpetuă, ce nu o poți opri. Marele rezervoriu al semitismului, Galizia și provinciile limitrofe rusești, își vērșă fără încetare acolo hordele lor puturose.

De o sută de ori s'au descris acești Jidovi destupători de stiele, cu caftanul lor murdar, car lasă gunoiu pe unde trec și sunt un pericol constant pentru salubritatea publică.

Legeți de această țera, unde după cum dăcă ei, are să li se nască Messia din familia Isrolka, Jidovii au făcut d'n ea, ceea ce ar vēr să facă și din Franca; o înghit, o rod, o sug, o storc. Monopolisand vinderia bēturilor spirtoase, ei trag la sine încetul cu încetul tot bani, tote proprietățile din țera.*)

*) Acesta chiar așa se petrece și în Rusia. În „Juif de Sofievka“, un volum publicat la Plon, V. Roussane, care, după cum se dăcă este pseudonimul unei femei de o inimă nobilă, a baronei d'Uxkull, al cărei bărbat e ambasador din partea Rusiei la Curtea din Italia, a descris în mod admirabil absorbțiunea unui sat întreg prin o familie jidovescă. Un Jidov cade de slăbiciune la pōrta unui castel, un servitor bătrān condus de instinct vrea să-l alunge, dăcă domnul îndurător îl ia de pe stradă, peste câțiva ani însă jidovul ajunge domn; el a adus acolo un tribu în-

Din momentul, ce și-a pus un econom piciorul într'un birt, el e perdat, tote i se prăpădesc! economia, câmpul, vitele, hainele, inelul de logodnă chiar, tot. Indobitocit de veninul turnat în el, nenorocitul iscălesce o obligațiune grea, pre care nu i-o prezentă până târziu după aceea, când nu mai e în stare să plătească. Atunci Jidovul aduce licitația, și un cumnat al lui cumpără cu un preț de nimica mica avere a bietului om.

Tot comerciu cel mic, — scrie d. Ernest Desjardins,*) membru al institutului, ca și D. Waddington,

tregu; domnul s'a ruinat, casa boierescă e în posesiunea înșelătorilor. Desnodământul e teribil. Țeranii își iau cruntă răsunare. — In butul înțeleptelor mēsurilor luate de guvernul rusesc, baronul jidov Stieglitz n'a lasat mai puțin după mōrte, decât o avere de 300 milioane.

Vampirismul jidovesc și-a păstrat încă în țera această caracterul său brutal și material; la noi (în Franca) polipul e cu mânăși, el își răpesc punga fără violență. Dăcă victima strigă din înțeleptele, presa jidovescă începe a face tāmblău, ca să-i amuțescă graiul, strigând: „Libertate, principii dela 89, uitarea prejudecăților barbare...“ Nefericitul ruinat înțelege, că nu-i bine să se plāngă și merge să se sinucidă departe de palatul Jidovului, ca să nu-l conturbe.

*) Les Juifs de Moldavie.

dăcă mai puțin suspect de exagerațiune, — este în mâinile lor: laptele, carnea, fructele, rachiul mai ales, pe care ei nu-l bē, dăcă falsificându-l cu vitriol înșel pe Români și învenineză deopotrivă orașele și satele.

Acestu popor — celu jidovesc — dăcă în alt loc același scriitor, nu vrea nici a servi, nici a se instrui, nici a se cultiva, nici a plăti; el nu vrea să fa parte nici la o sarcină, nu aduce nici o jertfă. nu se supună nici chiar legilor de poliție, regulamentelor de igienă, cu cele opt sute de mii de brațe, nu prind nici plugul, nici sapa, nici pușca — ci numai argintul.*)

Etă clienții pe car D. Waddington îi recomandă Franca, apărătoarei seculare a celorl asupriți; etă aceia a căroră causă o ia el în mână spre mirarea lui Bismark, care ridea cu hohot în fiecare ședință, în care ministrul nostru aducea pe tapet cesiunea această.

(Va urma.)

*) Jidovii din România au celu puțin meritul, de ași mărturisii cu o anumită franchețe frica lor de mânărea armelor. In 1 Iulie 1865 s'a depus pe biroul senatului din București o petițiune a Jidovilor din comuna Leova, car pentru de a se libera de serviciu militar au dăcă următoarele: „Fiind că noi Jidovii suntem în genere nise fricoși, car nu putem împușca nici chiar un iepure — motiv, pentru care ne-am perdut patria și gemem de dou mii de ani într'o situați unemai inferioară, decât a tuturor — nu putem a folosii patriei ca soldați“. (Archives israelites, annē 1865).

Cursul la bursa de Viena
din 15 Decembrie st. n. 1887.

Rentă de aur 5%	98.05	Bonuri croato-slavone	105.75
Rentă de hârtie 5%	83.20	Despăgubire p. dijma de vină ung.	98.75
Impremutul căilor ferate ungare	148.—	Impremutul cu premiu ung.	121.—
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	93.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	121.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	—	Renta de hârtie austriacă	79.10
Amortizarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	112.26	Renta de arg. austr.	81.60
Bonuri rurale ungare	104.—	Renta de aur austr.	110.70
Bonuri cu cl. de sortare	103.50	Losurile din 1860	133.25
Bonuri rurale Banat-Timoc	103.50	Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
Bonuri cu cl. de sortare	103.25	Act. băncii de credit ung.	279.50
Bonuri rurale transilvane	103.50	Act. băncii de credit austr.	274.90
		Argintul — Galbini	—
		Impărătesc	5.97
		Napoleon-d'ori	10.—
		Mărci 100 imp. germ.	61.90
		Londra 10 Livres sterlinge	126.30

Bursa de București.

Cota oficială dela 30 Noembrie st. v. 1887.

	Cump.	vënd.
Renta română (5%)	93 1/2	91 1/2
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
" " (5%)	91 1/4	92 1/4
" " urban (7%)	103—	104—
" " (8%)	96—	97—
" " (5%)	87 1/2	88 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14. 1/4	15.—
Bancnote austriace contra aur.	2.03	2.04

Cursul pieței Brașov

din 16 Decembrie st. n. 1887.

	Cump.	Vënd.
Bancnote românesce	8.48	8.51
Argint românesc	8.45	8.48
Napoleon-d'ori	9.96	9.98
Lire turcesce	11.24	11.26
Imperiali	10.24	10.26
Galbeni	5.87	5.90
Scrisurile fonc. Albina 6%	101.—	102.—
" " 5%	98.—	99.—
Ruble Ruscesce	110.—	111. 1/2
Discontul	6 1/2—8% pe an.	

Publicațiune.

În urma ordinațiunii Înalțului Ministeriu reg. de agricultură, comerț și industrie, ddo 13 Ianuarie 1887 Nr. 70,718/IXb, se determină, spre scopul noii alegeri, a 16 membri pentru secțiunea de comerț și a 16 membri pentru secțiunea de industrie a camerei de comerț și industrie din Brașov, ziua de 9 Ianuarie 1888 (Luni) înainte de prânz dela 9—12 și după prânz dela 3—6 ore, ca terminu de alegere, în casa sfatului din piața.

Se aduce acésta, din partea comisiunei alese să conducă alegerea, cu acel adaus la cunoscința publică, cum că alegerea atât pentru comercianți cât și pentru industriași (meseriași) se va ținea fiș-care pentru sine separat, și că de ales și îndreptățire a alege sunt toate acele persoane din Brașov, care ca comercianți și ca industriași (meseriași), sunt induse în respectivele liste de alegere.

Fiș-care alegătoru pôte să-și dea votul numai în persoană și anume seu verbălt seu în scris.

Lista valabilă a celor îndreptățiți la alegere e espusă în totă ziua până la alegere în biroul subscrisului, edificiul magistratului Ulița căldărarilor Nr. 519-a, etagiul al II-lea, spre esaminare din partea fiș-carei interesat pentru alegere.

Brașov, 9 Decembrie 1887.

Comisiunea destinată pentru conducerea alegerii

Ernst Hintz,
președintele comisiunei.

1—3

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amez.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amez.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Rășnov-Zărnești-Bran: 12 ore 80 min. după amez.
- b) " " " Zizin: 4 ore după amez.
- c) " " " în Săcuime (S. Georgi): 1 ora 30 minute noaptea.
- d) " " " la Făgăraș: 4 ore dimineața.
- e) " " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Rășnov-Zărnești-Bran la Brașov: 10 ore înainte de amez.
- b) " Zizin la Brașov: 9 ore a. m.
- c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore sera.
- d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.
- e) " Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sera.

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU,”

— GHERLA — SZ-UVJÁR. —

AMICUL FAMILIEI. Diar belectic și enciclopedic-literar cu ilustrații, Cursul XI. — Apare în 1 și 15 și a luni în număr de câte 1 1/2—2 1/2 côle cu ilustrații frumoșe; și publică articlii sociali, poezii, nuvele, romanuri, suvenir de călătorii ș. a. — Mai departe tracteză cestiuni literare și științifice, cu reflesione le cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă și străinătate; și prin umor dulce și satiră alasă nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijele vieții; și peste tot nisuesce a întinde tuturor indivizilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. pentru România și străinătate 10 franc — lei noi, plătibil și în timbre postali.

PREOTUL ROMÂN. Revistă bisericăscă, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare de câte 2 1/2—3 1/4 côle; și publică articlii din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predice pe dumineci, șerbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice, didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franc — lei noi, plătibil și în bilete de bancă și în timbre postali.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu în Gherla — Szamosujvár, unde se mai află de vândare și următoarele cărți:

Puterea amorului. Nuvelă de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Nuvelă originală de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Nuvelă originală. — Continuarea nuvelei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinar. Prețul 15 cr.

Fontăna dorului. Nuvelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codreanu craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ei trebuie să se însore. Nuvelă de Maria Schwartz traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda seu Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Nuvelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, membru al academieii franceze. Prețul 10 cr.

Barbu cobzarul. Nuvelă originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte, după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedia în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în șalele gimnasiului din Fiume prin Vincetiune Nicoră prof. gimnas. Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 102 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Trandafir și violele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 côle. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petreasa seu Cloșca cu pui și de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinesdu. Prețul 20 cr.

Apologiă. Discusiuni filosofice și istorice maghiare privitoare la Romani, invederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românesce în vorbire și scriere invederită și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Opă completă) Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei impreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I. II. III. IV. cuprinzându materi forte interesante și amusante. Prețul la tote patru 1 fl., câte una deosebit 30 cr.

Biblioteca familiei. Cartea I. cuprinda materi forte interesante și amusante. Prețul 30 cr.

Colecte de Recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (pre-

parandial), a învățatorilor și a altor bărbați de școlă, de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Prețul unui esemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. În literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-ună opă, întocmită după lipsele școlilor noastre, în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm mai ales Directorilor și învățatorilor ca celor în prima linie interesați.

Spiciure din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de Gramatică limbii române pentru școlele poporale în 3 cursuri de Maxim Popu profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin Înalțulu Ministeru de cult și instrucțiune publică cu rescriptul de dato 26 Aprilie 1886 Nr. 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colectiune de versuri funebre, urmate de iertăciuni, epitafi ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școlă poporală pentru învățatori și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni.

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericăști forte frumoșe ilustrată. Prețul unui esemplar broșat 40 cr. legat 50 cr. legat în pânză 60 cr. legat mai fin 60, 80, 90 cr. 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericăști — frumoșe ilustrată pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericăști. Prețul unui esemplar broșat 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe secsele. Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 esemplare costau 3 fl.; 100 esempl. 5 fl.

Vișul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoare de D-jeu urmat de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu mai multe icône frumoșe. Prețul unui esemplar expedit franco e 10 cr. 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui esemplar legat e 15 cr.